

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Landgericht Dortmund (Saksa) on esittänyt 20.4.2023 – ASG 2
Ausgleichsgesellschaft für die Sägeindustrie Nordrhein-Westfalen GmbH v. Land
Nordrhein-Westfalen**

(Asia C- 253/23, ASG)

(2023/C 261/16)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Landgericht Dortmund

Pääasian asianosaiset

Kantaja: ASG 2 Ausgleichsgesellschaft für die Sägeindustrie Nordrhein-Westfalen GmbH

Vastaaja: Land Nordrhein-Westfalen

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko unionin oikeutta ja erityisesti SEUT 101 artiklaa, SEU 4 artiklan 3 kohtaa, perusoikeuskirjan 47 artiklaa sekä direktiivin 2014/104/EU ⁽¹⁾ 2 artiklan 4 alakohtaa ja 3 artiklan 1 kohtaa tulkittava siten, että ne ovat esteenä jäsenvaltion lainsäädännön sellaiselle tulkinnalle ja soveltamiselle, jonka mukaan mahdollisesti – direktiivin 2014/104/EU 9 artiklan tai kyseisen säännöksen täytäntöönpanevien sitovien kansallisten säännösten perusteella – SEUT 101 artiklan rikkomisen johdosta vahinkoa kärsineet eivät saa siirtää vaateitaan – erityisesti joukko- ja hajavahinkojen tapauksissa – hyväksytyille oikeudellisten palvelujen tarjoajalle, joka vetoaa niihin edustajana yhdessä muilla väitetysti vahinkoa kärsineillä olevien vaateiden kanssa seurannaiskanteella (follow-on-kanne), kun ei ole olemassa muita samanveroisia lakisääteisiä tai sopimusperusteisiä mahdollisuuksia vahingonkorvausvaateiden yhdistämiseen erityisesti siksi, että ne eivät johda suoritustuomioihin tai eivät ole muista menettelyllisistä syistä käytännöllisiä tai taloudellisista syistä objektiivisesti mielekkäitä, jolloin erityisesti vähäisiä vahinkoja koskeviin vaateisiin vetoaminen olisi käytännössä mahdotonta tai joka tapauksessa suhteettoman vaikeaa?
- 2) Onko unionin oikeutta joka tapauksessa tulkittava tällä tavoin silloin, kun kyseisiä vahingonkorvausvaateita koskevat kanteet on nostettava riippumatta direktiivin 2014/104/EU 9 artiklaan perustuvissa kansallisissa säännöksissä tarkoitettua Euroopan komission tai kansallisten viranomaisten ennalta tekemästä sitovasta päätöksestä, joka koskee väitettyä rikkomista (stand-alone-kanne), kun edellä ensimmäisessä kysymyksessä mainituista syistä ei ole olemassa muita samanveroisia lakisääteisiä tai sopimusperusteita mahdollisuuksia vahingonkorvausvaateiden yhdistämiseksi siviilioikeudellista kannetta varten ja erityisesti, kun SEUT 101 artiklan rikkomiseen ei muutoin ylipäänsä, eli kilpailusääntöjen julkisella täytäntöönpanolla tai yksityisellä täytäntöönpanolla, vedottaisi?
- 3) Jos ainakin yhteen edellä esitetystä kahdesta kysymyksestä on vastattava myöntävästi, onko silloin Saksan oikeuden vastaavat säännökset, joita ei voida tulkita unionin oikeuden mukaisesti, jätettävä soveltamatta, minkä seurauksena vaateiden siirtämistä on tältä kannalta katsottuna joka tapauksessa pidettävä pätevänä ja oikeuksien tehokas täytäntöönpano tulee mahdolliseksi?

⁽¹⁾ Tietyistä säännöistä, joita sovelletaan jäsenvaltioiden ja Euroopan unionin kilpailuoikeuden säännösten rikkomisen johdosta kansallisen lainsäädännön nojalla nostettuihin vahingonkorvauskanteisiin, 26.11.2014 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/104/EU (EUVL 2014, L 349, s. 1).

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Ustavni sud Republike Hrvatske (Kroatia) on esittänyt 28.4.2023 –
E. P. v. Ministarstvo financija Republike Hrvatske, Samostalni sektor za drugostupanjnski upravni
postupak**

(Asia C-277/23)

(2023/C 261/17)

Oikeudenkäyntikieli: kroatia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Ustavni sud Republike Hrvatske

Pääasian asianosaiset

Valittaja: E. P.

Muu osapuoli: Ministarstvo financija Republike Hrvatske, Samostalni sektor za drugostupanjski upravni postupak

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (EUVL C 202, 7.6.2016, s. 1) 18, 20 ja 21 artiklan ja 165 artiklan 2 kohdan toisen luettelakohdan määräyksiä tulkittava siten, että niiden vastaisia ovat jäsenvaltion säännökset, joiden mukaan vanhempi menettää oikeuden korottaa tuloveron vuotuista perushyvitystä huollettavana olevan lapsen perusteella sen takia, että kyseiselle lapselle on huollettavana olevana opiskelijana, joka on käyttänyt oikeutta vapaasti liikkua ja oleskella toisessa jäsenvaltiossa koulutusta varten siten, että hän on kansallisten täytäntöönpanotoimien perusteella hyödyntänyt toimenpiteitä, joista säädetään unionin koulutus-, nuoriso- ja urheiluohjelman "Erasmus+" perustamisesta ja päätösten N:o 1719/2006/EY, 1720/2006/EY ja 1298/2008/EY kumoamisesta 11.12.2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1288/2013 (EUVL 2013, L 347, 20.12.2013 s. 50) 6 artiklan 1 kohdan a alakohdassa, toteuttaakseen opiskelijoiden vapaata liikkuvuutta jäsenvaltiosta, joissa keskimääräiset elinkustannukset ovat alhaiset tai keskimääräiset, jäsenvaltioon, jossa keskimääräiset elinkustannukset ovat korkeat – siten kuin kyseiset jäsenvaltiot on määritetty kyseisen asetuksen 18 artiklan 7 kohdassa tarkoitetuilla komission vahvistamilla kriteereillä – maksettu opiskelijoiden liikkuvuuteen tarkoitettua tukea, jonka määrä ylittää säädetyn kiinteän enimmäismäärän?
- 2) Onko sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamisesta 29.4.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 883/2004 (EUVL L 166, 29.4.2004, s. 1) 67 artiklaa tulkittava siten, että sen vastaisia ovat jäsenvaltion säännökset, joiden mukaan vanhempi menettää oikeuden korottaa tuloveron vuotuista perushyvitystä huollettavana olevan sellaisen opiskelijan perusteella, joka on toisessa jäsenvaltiossa viettämänsä opintojakson aikana käyttänyt unionin koulutus-, nuoriso- ja urheiluohjelman "Erasmus+" perustamisesta ja päätösten N:o 1719/2006/EY, 1720/2006/EY ja 1298/2008/EY kumoamisesta 11.12.2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1288/2013 (EUVL 2013, L 347, 20.12.2013 s. 50) 6 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaista opiskelijoiden liikkuvuuteen tarkoitettua tukea?

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Corte suprema di cassazione (Italia) on esittänyt 28.4.2023 –
M.M., M.R:n perillisenä v. Ministero della Difesa**

(Asia C-278/23, Biltena ⁽¹⁾)

(2023/C 261/18)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Corte suprema di cassazione

Pääasian asianosaiset

Valittaja: M.M., M.R:n perillisenä

Vastapuoli: Ministero della Difesa

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko 28.6.1999 annetun neuvoston direktiivin 1999/70/EY ⁽²⁾ liitteenä olevan EAY:n, UNICE:n ja CEEP:n tekemän määräaikaista työtä koskevan puitesopimuksen 5 lauseketta "Väärinkäytöksiä ehkäisevät toimenpiteet" tulkittava siten, että se on esteenä sellaiselle Italian vuonna 1969 annetun lain nro 1023 2 §:n 1 momentin ja 20.12.1971 annetun ministeriön asetuksen 1 §:n kaltaiselle kansalliselle lainsäädännölle, jossa säädetään valtionhallinnon ulkopuolisen siviilihenkilöstön nimittämisestä vuoden pituisiin (20.12.1971 annetun ministeriön asetuksen 7 §:n mukaan "enintään yhdeksi lukuvuodeksi") muiden kuin sotilasoppiaineiden opetustehtäviin meri- ja ilmavoimien kouluissa, instituuteissa ja laitoksissa täsmentämättä, mitkä ovat perusteltuja syitä tällaisten sopimusten uusimiselle (josta säädetään nimenomaisesti saman ministeriön asetuksen 4 §:ssä, jossa säädetään palkan alentamisesta toisen tehtävän osalta), ja säätämättä määräaikaisten työsopimusten enimmäiskestosta ja uusimisten enimmäismäärästä sekä tällaisten opettajien mahdollisuudesta saada korvausta vahingosta, jonka tällainen uusiminen saattaa aiheuttaa, kun tällaisissa kouluissa ei lisäksi ole opettajan virkoja, joita hakea?